

wſchém krajam; wuczeze a
kežijeze pohanow, tych židow
a wſchěch cžlowjekow, alleluja.

4. Nam pomhai, knježe
Božo, pſchez twoje horjespěcžo,
zo býchmi t tebi doſpeli a

tam cže wěcznje widželi, alle-
luja.

5. Alleluja, alleluja, alle-
luja! Z toho so many zra-
dowacž, Khrystus chce sam
nas tróſchtowacž, alleluja.

IX. Svjatkowne khěrlusche.

1.

(Po Waldže.)

Hdyž Žežus Khrystus, Boži
Syn, po swojim czele wi-
džownym won z toho swěta
czechnjesche, tym swojim pō-
ſlam prajesche a lubje t nim
tač džesche:

2. Ja du do Božej kraſ-
nosče; wž pač z toh' města
njeſhodže, hacž Boža móć
was wobdari a t japoſchtoſ-
tswu posylni, tež wſcho was
naſwuci.

3. Cži pósli tomu wěrjachu
a zhromadženi woſtachu we
jenym zbožnym ſluženju a
modlachu so z wutrobu jara
nutrni je t Bohu.

4. W pjetzdžesathym dnju
po jutrach, pſchi Božej ſluž-
bje we ſvjatkach, w tym dže-
satym dnju po ſpěčzu tač
džiwne wěch zhonichu a so
zwjeſelichu.

5. W tej tſeczej ſchtundže
ſamoh' dnja, hdyž nutrna bě

jich wutroba, Duch ſvjatý
pſchinidže do domu t nim w
jenym wulkim ſchumjenju a
wóhnja ploomjenju.

6. Tam kóždoho wón bjez
nimi ze swojej hnadi wob-
dari, zo Božim džiwam ſwěd-
čachu a ryczachu rycž wſche-
laču, móć Božur khvalachu.

7. Na to so ludžo zbežachu,
hdyž japoſchtoſjo před'wachu
a z nowej rycžu ryczachu,
toh' Syna Božoh' wuznachu,
cžescž Bohu dawachu.

8. Duž džachu woni bjez
ſobu: Wſchak cži tu z Ga-
lileje ſu; kač rycža z rycžu
naſcheju, wěc tajku nihdy
ſlyſhamu, nam pač nětk t zje-
wjenju?

9. Cži druzy ſo jim ſmě-
jachu a wopilcow jim da-
wachu; ale Pětr z Božej
pomoci rycž zamołwi tač
hanibnu a tež tu cžescž Božu.

10. Wza ſwědkow z knihow
Johela a ſłowa z pſalmow
Davida; te džechu pſchez jich